

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2010. szeptember

XVII. évf. 9. szám

„Éljetek méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok“ (Efézus 4:1b)

A hivatástudat minden keresztyén ember sajátja. Tegyük hozzá azt a pár szót, ami ide kívánczik a mondat végére: „... kellene, hogy legyen.“

Erre figyelmezteti Pál apostol is az Efézusban élő gyülekezetet, amelyben gyakori kérdés volt az isteni elhívás fogalma, és annak helyes értelmezése. Éppen ennek a közösségnek a tagjait osztotta meg a kérdés: mit jelent pontosan az elhívás, és valójában mire hívtak el? Egy olyan nagyvárosban, ahol az akkori világ egyik legismertebb Artemisz temploma állt, és ahol hatalmas missziós lehetőségek adódtak, a Krisztushitet hirdető Pál számára nehéz volt elfogadtatni, megértetni a keresztyénség lényegét. A nyüzsgő nagyvárosban egyszerűen, biblikus alapokra helyezett életet élni – furcsa volt a javarészt babonás pogányságból megtért gyülekezet számára elhinni azt, hogy az Isten nem ad a külsőségekre, legalábbis nem az értelmetlen, misztikus hagyományvilág szokásaira. Jézus Krisztus a tökéletes példája annak, hogy a hit a lélek és a szív tisztaságának kérdése.

Mire hívtak el valójában? Efézus egy híres, fontos gyülekezet volt az akkori időkben – sokan példaértékűnek tartották az efézusiak hitét. Nagy felelősége minden keresztyén embernek a hitével jól sáfárkodni, soha nem tudva, hol, mikor lesz példává éppen az ő élete. Ezért egy gyülekezet arra is elhívást kap, hogy ne elrettentő, hanem követendő példa legyen az ő hite és szolgálata. Az efézusiak elhívása a hit tisztaságának védelmét jelentette, amely szolgálat során meg kellett érteniük, hogy mindenük megadatott ahhoz, hogy megvédjék a Krisztustól kapott hitüket (Ef 6:10-20).

Pál apostol arra szólítja fel őket: „Éljetek“ – mert a hit életet teremt, életre hívja a halódó lelkeket és gyülekezeteket. „És titeket is, akik halottak voltatok vétkeitekben és bűnös valótok

körülméletlenségében, övele együtt életre keltett megbocsátva nekünk minden vétkeinket.“ (Kolossé 2:13)

Ahol az Isten elhívja az övéit, ott nem történhet más, mint az, hogy életre kel az emberek hite, szunnyadó lelkiismerete. Ott, ahol az Úrtól elhívást kaptunk, ott nincs más lehetőség: élni kell. „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.“ (2Kor 5:17) Akkor is, amikor egy gyülekezet nem akar élni, mert talán könnyebb passzívan szemlélni az esemé-

nyeket, esetleg, beleolvadni a környezetbe, lemondva arról, hogy gyermekeink hitünket kövessék, s engedjük, hogy elsajátítsa az idegen hagyományokat, vallásos szokásokat. Az efézusiak úgy tartották, hogy egy gazdag kultúrájú városban élnek – akkor is velük van a műveltség, a pezsgés, amikor nem akarják, szinte pórusaikon keresztül árad beléjük a kultúra s a hit. De mi az értelme a kultúrának, ha az ember meggyőződés nélkül él benne? És mi az értelme a keresztyén, bibliai alapokon nyugvó hagyományoknak, ha az ember a „csordaszellem“ miatt, állandóan más, talán

színesebbnek látszó dolgok után vágyakozik? Ha már nincs szenvedély a hitben és az elhívásban?

Ezért teszi hozzá az apostol: „...éljetek méltón...“ – Ez az igazi kihívása a hitnek. Ma nem sokat adunk a méltóságra. Megszégyenülünk, és megszégyenítünk másokat, s az élet és hitünk vereségei mindenütt elkísérnek. Megtanultunk méltóság nélkül élni, túlélni, értéktelen, olcsó szeméttel feltölteni a megismételhetetlenül kapott legnagyobb isteni ajándékot: az életünket.

Más kultúrák után vágyakozunk, más vallások felé tekintünk áhítattal, szépnek, méltónak tartva a külsőre érdekesebb szokásokat, ünnepeket. Felszínessé teszi az embert az igénytelenség, amelyben erőfeszítés nélkül tud létezni. Ezért már nem is igyekszünk a dolgok mélyére tekinteni, nem keressük már a történések okát, csupán az eredmény, a kényelmes, igénytelen külsőség vonzza magára a tekintetet. Olyan, református hittel ellenkező szokásokat, ünnepeket akarunk a hitünkbe, gyülekezeti életünkbe csempészni, amelyek nem szolgálják a méltó életet az elhívásban.

A legnehezebb talán megtartani ezt: „Éljetek méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok.“ Az ember szereti az elhivatottság érzését. Szereti magát fontosnak, erősnek érezni, tudni, hogy hatalom adatott neki. De ennek az érzésnek semmi köze nincs az igazi elhíváshoz. Amikor Mózeszt hívta el Isten, az nem arról szólt, hogy Mózes akar-e szolgálni az Istennek – mert ez vált élete céljává, melyet mindhalálig követett. Jézusnak minden cselekedetét az elhívása irányította. Talán Pál apostol élete mutatja a legjobban, milyen az ál-elhívásban élő ember élete: gyűlölködő, amely élvez a mások életének tönkretételét. Bár úgy érezte, az Isten ügyéért cselekedett, amikor a keresztyéneket üldözte, csak megtérése után értette meg, mit jelent az Istennek az Ő akarata

szerint szolgálni. Csak azután értette meg, hogy amit *akkor* elhivatásnak tartott, az voltaképpen a kárhozat útja volt.

Mire hívott el bennünket a Mindenható Isten? Elhivatásunkat megkezdte a keresztséggel, és folytatta a konfirmációval. Azután pedig...?! Azután pedig megismertetett bennünket a halált legyőző Krisztussal, aki ha kell, kény-

szerít is akár arra, hogy kiegyenesítsük gerincünket, és szembeszálljunk a világ agressziójával, a Lélek békességét hirdelve, hogy harcoljunk a szellemi tunyasággal, újra felébresztve református hitünk bibliai alapokon nyugvó ünnepeit és hagyományait. Feladatunk felismerni, hogy mi egyedül a krisztusi szeretet és összefogás útján tölthetjük be

az elhivatásunkat. A felszínes szövegeket puffogató hit nem hiteles, nem szolgálja a Krisztus ügyét.

Az elhivatásban élni elhivatott életet – kihívás ez, nemes feladat, amely alól nem lehet, nem szabad kitérni. „*Ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe*“ (2Thessz 3:13). Így élhetünk valóban méltó életet elhivatásunkban.

Györky Szilvia

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 47. része

Rövid, mindössze hét verset tartalmaz e rész. Az ÚR kijelentést ad prófétájának, hogy hirdesse ki a filiszteusokra váró veszedelmet, amellyel büntetni fogja őket. Az ÚR büntetésének hallatán leginkább a „miért?” kérdés jut eszünkbe. Ez a jelenség viszont arra utal, hogy az első (eredendő) bűn okát (lázadás), örökletes teherként hordozza magában minden ember, mert Isten döntését nem tudja alázattal elfogadni. Bár igaz, hogy Jeremiás könyvében eddig nem sok szó esett a filiszteusokról, sorsának alakulásában sem játszottak különösebb szerepet, miért sújt le rájuk a halálos veszedelem? A felelet megadásához vissza kell tekintenünk a régmúlt idők eseményeire. De előtte azt jegyezném meg, hogy e már nem létező nép története főleg azért lett felkutatva, s maradt fenn, mert szerepeltek (ha negatívan – ellenségként – is), a Bibliában.

Bár a 4. vers azt mondja, Kaftor=Kréta szigetéről származnak, Novotný A.: „Biblický slovník”-ában feltételezi, hogy inkább egy balkáni népre kell gondolni, akiket dél felé szorítottak más, népesebb indoeurópai törzsek a Kr. e. 1500 táján. S talán nem helytelen a vélekedése, hogy a Krétai királyság, amely Kr. e. 3000-től létezett és tengeri nagyhatalomnak számított, a Kr. e. 1400 körül történt összeomlása e balkáni nép betörésének és hódításának következménye. A krétai kultúrával megismerkednek ugyan, de nem vonzhatta őket túlságosan ez a hely, mert Kr. e. 1190 táján már feljegyzések vannak arról, hogy a Nílus termékeny völgyét szerették volna meghódítani. III. Ramszesz fáraó azonban elűzte onnan a betolakodókat. Hogy mikor hódították meg a Kánaán termékeny, tengerparti területét, nem tudjuk.

De hogy megtették, az bizonyos. Gáza városától a Karmell hegyig terjedt a filiszteusok királysága – egy Kr. e. 1100-ban keltezett egyiptomi irat szerint. Katonai erejüket a személyes bátorságon túl annak is köszönheték, hogy vasból készült fegyverekkel harcoltak. Egyelőre ennyit azokból a forrásokból, amelyeket nem a Bibliában találunk.

A Bibliában viszont az 1 Móz. 21:34-ben ezt olvassuk: „Azután még hosszú ideig élt jövevényként Ábrahám a filiszteusok földjén.” Ez bizony ezer évvel korábban kellett, hogy történjen, mert Ábrahám Kr. e. 2000 táján élt. Azután a Józs. 13:1-3ban ezt olvassuk: „Amikor Józsué megöregedett, és megvénült, ezt mondta neki az ÚR: Te megöregedtél, megvénültél, pedig még igen sok birtokba veendő maradt az országban. Ez van még hátra az országból: a filiszteusok egész területe és a gesúriaké mind; az Egyiptomtól keletre fekvő terület, Sihórtól észak felé a kánaániakhoz tartozó Ekrón határáig; a filiszteusok öt fejedelme: a gázai, asdódi, askelóni, gáti és ekróni; továbbá az avviak;...” Józsué Kr. e. 1380 táján halt meg. Vagyis ha a Kánaán területén laknak ilyen régen, akkor nehezen lehetnek „balkáni nép”. De nem ez az a hely, ahol ezt megoldhatnánk. Mi a Bibliát követve arra szeretnénk rámutatni, hogy miért van oka az ÚR haragjának, melyet ki fog a filiszteusokra árasztani. S időben meg is érkezünk a bírák korához. A bírák könyvét olvasva tudjuk meg részletesen azt, mennyit harcolt a filiszteusokkal a választott nép. Majd Sámuel két könyve és a Krónikák két könyve sorolja véres harcaikat... Még az ország kettészakadásakor (tehát Dávid és Salamon uralkodása után) is

van egy jókora terület a filiszteusok kezén Gáza központtal. Nehéz elképzelni, hogy ne figyelne ősi ellenségének veszedelmét kárörömmel a maradék filiszteus közösség. S azt meg tudjuk, hogy ha az egyik nép sorsa rosszra fordult, Istenük (isteneik) gyengeségét is gúnyolják e korszakban. A bálványimádóknak eszébe sem jut az a gondolat, hogy saját híveit büntetheti is az Isten. De megbüntetheti a nem Őt imádókat, a kárörömmel más bajának örvendőket is. S mert elérkezettnek látja az ÚR az időt, elhangzik a prófécia.

Benne nem Nebukadneccar és serege által sújt le a filiszteusokra Isten, hanem Egyiptom fáraója lesz a büntetés végrehajtója. Mert Ő tetszése szerint rendelkezik a hatalmasok felett is.

Gáza fáraó(k) általi legyőzésének idejét nem tudjuk pontosan. Ezért csak idézünk a Jub. kommentárból: „Herodotos II. 159 szerint Nekó miután Magdolos-nál (= Megiddó) legyőzte a szíriaiakat, elfoglalta Kadytis-t (= Gáza?) is. Ebben az esetben 609-re, a megiddói csata évére történék itt utalás. Ugyancsak Herodotos viszont az 588-569 között uralkodó Hofra fáraóról is feljegyzi (II. 161), hogy: Szidon ellen hadat viselt és a tyrusiakkal tengeren harcolt. (Lehet, hogy e hadjárat során foglalta el Gázát is?).” De akár egyik, akár a másik változat erősíti meg a próféciaát, tény, hogy filiszteusok önállósága meggyengült, a fogságból hazatérő zsidók pedig már asdódi nőket is vettek feleségül (Neh. 13:23), végül pedig a makkabeus háborúk után, amikor is a zsidók elfoglalták Asdódot és Gázát is, a filiszteusok beolvadtak a zsidóságba.

Ima: „Örök Isten, kinek esztendőök Nincsenek létedben, Jelen vannak múltak, jövődök Egy tekintésedben...” – így magasztalunk az esztendőök forduláskor templomodban, kegyelmes Atyánk a Jézus Krisztus által! Ilyenkor érezzük át igazán az idő múlásának súlyát, emlékezetünk halványodását, jövőnk dol-

gai felőli bizonytalanságainkat. Csak Te vagy örökkévaló, igaz bíró. Hálával köszönjük Neked, hogy Krisztus által szövetségedbe fogadtál minket is, s miközben népek és hatalmasok tűnnek el e világból, mert nem vesznek tudomást Rólad, kegyelmed megőrzi és országodba hívja a keskeny úton vándorlókat. Segíts, hogy bármit mérj is ki földi sorsunk jövődjében próbaként reánk, Krisztusba vetett hittel hordozva azt megmaradjunk a hitben, reménységben és szeretetben s örök országodba bebocsátást nyerjünk - a mi Urunkért, Jézusunkért! Ámen.

- id. f.

MEGHÍVÓ

„Tudja meg ezt a jövő nemzedék a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait.”

78. Zsoltár 6-7

A Fénysugár Polgári Társulás **2010. szeptember 18-án** (szombat), **9.30** órai kezdettel

GYEREKMUNKÁS KONFERENCIÁT

tart a kassai református templomban

Az alkalom **hálaadó istentisztelettel** kezdődik.

A **Vasárnapi Iskola Szövetség** (VISZ.org) és **Fénysugár Polgári Társulás** munkatársai által tartott **szakmai nap** előadásainak témái a következők:

„Miért hirdessük az evangéliumot a gyermekeknek?”

„Mit vár Isten a tanítótól?”

„A család és a gyülekezet felelőssége a gyermekek felé”

„**Soli Deo Gloria**” fényképes visszaemlékezés

Az előadások ebédszünetében az érdeklődőket gyermekmisszió tematikájú **könyvvásár és kiállítás** várja, majd a napot **ötletbörzéssel** zárjuk.

A rendezvény védnöke egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

a **Fénysugár Polgári Társulás** vezetősége

20 éves
a Szlovákiai Magyar
Református
Lelkészegyesület

Meghívó

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület 2010. szeptember 15-én. 10 órai kezdettel tartja tisztújító közgyűlését Kassán a református gyülekezet tanácstermében.

A tanácskozáson ígét hirdet Fazekas László, egyházunk püspöke, majd az elnöki és pénztári beszámoló követően kerül sor a tisztújításra.

Szeretettel várjuk az egyesület tagjait valamint az érdeklődő lelképásztorokat.

Jelentkezni a csoma@copusnet.net e-mail címen és a 056 6282560-as telefonszámon valamint a 0908 035 094-es telefonszámon lehet.

Csoma László,
egyesületi elnök

BIBLIAOLVASÓ u e z é r f o n a l

O K T Ó B E R

2010

1.	P.	2Sám 19,16–31
2.	Sz.	2Sám 19,32–44
3.	V.	2Sám 20
4.	H.	2Sám 21, 1–14
5.	K.	2Sám 21,15–22
6.	Sz.	2Sám 22, 1–16
7.	Cs.	2Sám 22,17–37
8.	P.	2Sám 22,38–51
9.	Sz.	2Sám 23, 1–7
10.	V.	2Sám 23, 8–19
11.	H.	2Sám 23,20–39
12.	K.	2Sám 24, 1–10
13.	Sz.	2Sám 24,11–17
14.	Cs.	2Sám 24,18–25
15.	P.	Ámósz 1
16.	Sz.	Ám 2
17.	V.	Ám 3, 1–8
18.	H.	Ám 3, 9–15
19.	K.	Ám 4
20.	Sz.	Ám 5, 1–15
21.	Cs.	Ám 5,16–27
22.	P.	Ám 6
23.	Sz.	Ám 7, 1–9
24.	V.	Ám 7,10–17
25.	H.	Ám 8
26.	K.	Ám 9, 1–10
27.	Sz.	Ám 9,11–15
28.	Cs.	Zsoltárok 107,1–16
29.	P.	Zsolt 107,17–32
30.	Sz.	Zsolt 107,33–43
31.	V.	Zsolt 108

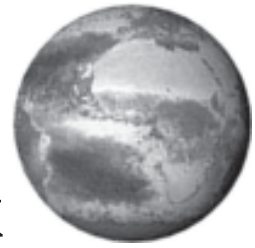
O K T Ó B E R

1Thessz 5, 1–5
1Thessz 5, 6–11
1Thessz 5,12–22
1Thessz 5,23–28
2Thessz 1, 1–5
2Thessz 1, 6–11
2Thessz 2, 1–5
2Thessz 2, 6–12
2Thessz 2,13–17
2Thessz 3, 1–5
2Thessz 3, 6–12
2Thessz 3,13–18
Zsidók 1, 1–7
Zsid 1, 8–14
Zsid 2, 1–8
Zsid 2, 9–15
Zsid 2,16–18
Zsid 3, 1–6
Zsid 3, 7–14
Zsid 3,15–19
Zsid 4, 1–5
Zsid 4, 6–11
Zsid 4,12–16
Zsid 5, 1–6
Zsid 5, 7–14
Zsid 6, 1–8
Zsid 6, 9–15
Zsid 6,16–20
Zsid 7, 1–10
Zsid 7,11–22
Zsid 7,23–28

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Svájc: a rendőrök lelkigondozásban részesülnek 2010. augusztus 24.

Aargau kantonban a rendőrök munkáját, személyiségük stabilitását lelkigondozó lelkészek is segítik.

Ökumenikus felelősségvállalással vesz részt ebben a munkában a református és a katolikus egyház. 20 százalékos munkaidőben végzi ezt a munkát egy-egy lelkigondozó. Az ügy érdekessége, hogy a lelkigondozói szolgálatot az Aargau Kanton Rendőrségi Szövetsége kérte még 2009 októberében. Javaslatukat benyújtották a kantonális parlamenthez, amit az és a kanton-kormány is jóváhagyott. A rendőr-lelkigondozásnak nem célja a keresztyén misszionálás, hanem a lelkigondozónak odafigyeléssel, tanácsadással, támogatással, esetenként pedig vigasztalással kell a kemény szolgálatot végző személyek mellett állnia. Az, hogy ezt beszélgetés formájában vagy imádsággal teszi, az független a vallási hovatartozástól – tájékoztatta a sajtót Marcel Notter, a római katolikus kantonális egyház főtitkára. A lelkigondozó munkáját összhangban végzi a rendőrpszichológussal. Horst Hablitz rendőrpszichológus szerint az ő munkája inkább az állomány tagjainak pszichéjére, a lelkigondozó lelkészé inkább a szellemére, gondolkodására irányul. (ref.ch - 2010-08-23 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

Dél-Afrikában lesz a 10. nemzetközi Kálvin-kongresszus 2010. augusztus 04.

A dél-afrikai Bloemfontain ad helyet augusztus 22-27. között a 10. nemzetközi Kálvin-kongresszusnak. A kongresszus elnöke dr. Herman J. Selderhuis Kálvin-kutató.

A nyitó istentiszteletet a város egyetemének református fakultásán tartják, melyen Johannes Kofa lelkész szolgál. A megnyitó előadást Dolf Britz tartja, aki a faji megbékélés dél-afrikai kontextusába, összefüggésébe ágyazva vizsgálja Kálvin teológiájának szociális dimenzióit. Néhány előadó és cím a napi referátumok közül: Michael Beintker témája az etika, politika és megbékélés Kálvin gondolataiban; Herman Selderhuis összehasonlítja Melanchthon Lociját és Kálvin Intitutioját, a kétféle „tanítást”. Erik de Boer a genfi teológiát vizsgálja egykori kialakulása folyamatában, ahogyan az a pásztori kollégium vitáiban és a genfi gyülekezetben alakult, megjelent. Tony Lane azzal foglalkozik, mit tanított Kálvin a katolicizmusról. Günther Frank érdekes témát választott: Kálvin, Melanchthon és a református filozófia kapcsolatát mutatja be. Irene Dingel Kálvin szerepét elemzi a megszilárduló lutheránuság szempontjából. Eric Kayayan Kálvin hatását tárja fel a XVI. századi tudományosságra, kiváltképpen az előrelátás és a társadalmi erkölcs szemszögéből. Emidio Campi Bullinger és Kálvin kapcsolatáról szól, In-Sub Ahn pedig Kálvin megbékélés-teológiáját mutatja be igehirdetési példákon. Huszonnyolcan rövid írást terjesztenek a kongresszus résztvevői elé, illetve szemináriumot tartanak. Az előadók között német, francia, angol, japán, koreai, holland, olasz, spanyol, amerikai, dél-afrikai, skandináv szakértők lesznek. Pár téma kiragadva az érdekes felsorolásból: a próféta Kálvin; Kálvin befolyása a Heidelbergi Kátéra; Kálvin és a spiritualitás; a református teológia Kálvin 1542-es Kátéja szerint; Kálvin szabadságértelmezése és harca a „szabadosokkal”; Kálvin lábnyma Spanyolországban; a lelkigondozó Kálvin; Kálvin helye Japánban; Kálvin bűnértelmezése és ennek alkalmazhatósága az ázsiai kontextusban; Kálvin exegézise; az ima Kálvinnál. Közép-Kelet Európából a referátumok és a szemináriumok előadói között eddig sajnálatosan nem találtunk ismerős nevet. (refo500.nl - reformiert-info.de - 2010-08-04 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

Széleskörű vita Svájcban a tervezett református hitvallásról

A Svájci Protestáns Egyházszövetség (SEK) megnyitotta a széleskörű vitát a hitvallásos munkafüzetről. Ezzel egész Svájcban lehetősége adódik minden reformátusnak, hogy elmondja véleményét a tervezett új hitvallásról.

Thomas Wipf lelkész, a SEK elnökségi tanácsának elnöke a sajtónak elmondta: Ez a hitvallás-tervezet mérföldkő a svájci reformátusok számára. A hitvallás tervezetét 2009 júniusában egy zürichi egyetemi és egyházi csoport nyújtotta be a SEK közgyűlésének, ahol azt vitára alkalmasnak minősítették, s a szövegtervezetet megküldték mind a német ajkú, mind a francia nyelvű református gyülekezeteknek. A vita segíthet abban is, hogy a személyes és a közös hit újabb ösztönzést kapjon, s megelevenedjék – tette hozzá Wipf lelkész. Az, hogy a hitvita a bázison, a gyülekezetek szintjén folyik, tipikusan református – summázta mondanivalóját a lelkész-elnök. A lelkészek, a gyülekezeti tisztségviselők, gyülekezeti munkacsoportok, lelkésztestületek véleményét a SEK Teológiai és Etikai Intézete 2011 júliusától fogja értékelni. 2012 nyarán a SEK küldöttgyűlése meghallgatja, majd megvitatja az összesítő jelentést, s a további munkálathoz elfogadott opciókat ismét vitára bocsátja. (SEK.ch - ref-credo.ch - reformiert-info.de - 2010-07-30 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

GYÜLEKEZETEINK életéből

Hittanosokkal Egerben

Lillafüred és Eger volt a célja a de-regnyői gyülekezet hittanosai számára szervezett kirándulásnak, amelyre július 24-25-én került sor. A közösség megélésének ez a formája mindig sok élményt rejt magában, de a magyar történelemben Eger azt a helyet jelenti, ahol mindenki átgondolhatja mit jelent a helytállás, a nemzet iránti hűség. Számunkra külön öröm, hogy Eger várának hős kapitánya Dobó István vidékünk

Ebédészünet

megmutatták nemzetünk legjobb tulajdonságait. Első megállónk Lillafüreden volt, ahol a gyönyörű környezet mellett József Attilára is emlékezhettünk. Délután érkeztünk Egerbe, ahol a Villa Citadella panzióban nem csak szállás, de úszómedence, pezsgőfürdő, szauna is várta a vendégeket. Városnézés és hangulatos vacsora volt az aznapi program és persze az elmaradhatatlan fürdőzés. Vasárnapi reg-

A nagyszálló előtt

szülöttje volt. Vajon mit tudnak erről azok a gyerekek, akik már nem magyar iskolába járnak? Vajon mennyire érzik át, hogy a magyar büszke lehet mindarra, amiben eleink

József Attila szobrával

gelit követően az ebédlőben tartottuk meg az istentiszteletet, s úgy indultunk a vár felfedezésére. Igaz csak pár száz métert kellett megtennünk, de így is elgondolkodhattunk azon, milyen hit és elszántság kellett ahhoz, hogy a mintegy 60-70 ezres török sereggel szembeszálljon a mintegy 2000 lelket számláló védősereg. Hit és hűség! Ezek nélkül nincs igazi helytállás és

Diósgyőr vára előtt

Lillafüred

megmaradás. A vár külön programokkal fogadta vendégeit. Őrségváltás, gazdag kulturális műsor mind azt szolgálják, hogy az idelátogatók ne csupán a rideg köveket lássák, hanem betekinthessenek a valamikor itt harcolók mindennapjaiba. A hazafelé ve-

Őrségváltás az egri várban

zető úton Diósgyőr lovagvárát is láthattuk. Gyarapodás ismeretekben, a közösség erősödése és növekedés a hitben. Ezt élhették meg a résztvevők, s ezért adhatunk hálát Urunknak.

Csoma Annamária

Séta a várfalon

Családi vasárnap Perbenyikben

2010. június 27-én első alkalommal tartottunk családi vasárnapot a perbenyiki gyülekezetben. Bár az időjárás nem igazán kedvezett nekünk, a délelőtti istentiszteleten mégis szép számban jelentek meg a hívek. Ezen a délelőttön került sor a hittanvizsgára, amikor is a gyülekezetünk gyermeki adtak számot arról a tudásról, amelyet egy év alatt a hittanórákon sajátítottak el.

Az istentisztelet után Szabóné Kozár Éva lelképásztor közös ebédre hívta meg az egybegyűlteket. Az ebéd után vette kezdetét a már fentebb említett alkalom. Mindannyian a templomba vonultunk, ahol énektanulással nyitottuk meg együttlétünket, majd csoportokat alkottunk, és kezdetét vette a vetélkedő.

Elsőként bibliai kérdéseket, fejtörőket oldottunk meg, majd a templomkertben szétszóródva, kerestünk ígerészeteket, fák és bokrok alatt. Azonban nemcsak a gyerekek versenyeztek, mert a szülők is megmérettettek az ügyességi versenyszámokban. A kiértékelés során kihirdettük a nyertesek nevét, és senki nem távozott üres kézzel, és remélhetőleg, üres szívvel sem. Mindenki kapott ugyanis egy könyvjelzőt a családi vasárnap mottójával: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egységben élnek! Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkori.” (Zsolt 133:1,3)

Végezetül szeretet-kört alkottunk, és együtt imádkoztunk. Hálát adunk az Úrnak, hogy a mai rohanó világban adott nekünk lehetőséget arra, hogy egy szép vasárnapot együtt tölthettek a szülők a gyerekeikkel, nagyszülők az unokáikkal. Hálát adunk Istennek, hogy van valaki, akinek eszébe jutott egy ilyen különleges alkalom megszervezése.

Szeretnénk köszönetet mondani minden szülőnek és nagyszülőnek, akinek fontos volt, hogy az Ige közelében tölthessen el egy áldott délutánt, és mindenkinek, aki bármiféle módon hozzájárult a családi vasárnap megvalósításához.

Eszenyi Szabó Mónika

Hittanvizsga Perbenyikben

Konfirmáció Perbenyikben

Amikor gyermekáldás száll egy családra, boldogok és büszkék vagyunk. Ez a boldogság, öröm tetőzik akkor is, amikor először a karunkon visszük templomba a gyermeket, hogy felvegye a keresztséget. Azután elröppennek az évek, és már ők egyedül látogatják a templomunkat. Először még a hittan-órákon tanulják az Arany ABC-t, és ezt követően a szebbnél-szebb bibliai történeteket, majd a hittanórákat felváltja a kateoktatás.

Ekkor már gyermekeink a konfirmáció, vagyis a hitvallástétel tanúbizonyságának a küszöbén állnak. Ez történt nálunk is, 2010. június 6-án. Napfényes vasárnapra ébredtünk, és örömmel mentünk a szülők által feldíszített templomunkba. A gyülekezet lelkészneje, Szabóné Kozár Éva és Fülöp Pál gondnok után vonultak be konfirmandusaink: Kendi Bianka, Illés Eszter, Török Borbála, Ocsenás Brigitta és Lukács Erik.

Ezen a vasárnapon az Ige is hozzájuk, róluk szól: „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt” (Mt. 10:32).

Az ígéhirdetés után, ünnepélyes keretek között vette kezdetét a hitvallástétel, amelynek során a fiataljaink válaszoltak a feltett kérdésekre. A konfirmáció mindig megható, de a legszebb az, amikor a konfirmandusok a szülőkkel és keresztszülőkkel együtt

veszik az Úrvacsorát. Ezután átvették a emléklapokat, a Bibliát és énekeskönyvet, fogadták a lelkészneő áldását, és a szép köszöntőt, amellyel a kurátor üdvözölte őket a gyülekezetben.

Az Úrban bízók köszönete illeti ezért a lelkészneőt és hitoktatókat, Vaski Klárát és nem utolsósorban a szülőket, akik Istenre bízta gyermekeiket.

Hit, remény és szeretet kísérje további életüket!

Kótká Magdolna

Fazekas László püspök az egyházak finanszírozásáról

A Szlovákiai Református Egyháznak még nincs egységesen kialakított álláspontja az egyház finanszírozásának kérdésével kapcsolatban. Az viszont világos, hogy a jelenlegi modell nem biztosítja az egyház függetlenségét, hanem ráutaltságot eredményez a mindenkor kormányra. Ezért ennek a kérdésnek a felvetése mindenképpen hordoz pozitívumot - tájékoztatta a Reformata honlapot Fazekas László püspök.

A Szlovákiai Református Egyház püspöke Fazekas László azonban nincs meggyőződve arról, hogy meghozza-e a megfelelő eredményt az, ha ez a kérdés társadalmi vitára van bocsátva. Tart ugyanis attól, hogy ez inkább az érzelmek és indulatok csatája lesz, nem pedig a valós tényeken alapuló vita.

„Épp ezért megfelelőbb lenne, ha az egyházak vezetőivel történe egyeztetés, amelynek kapcsán világossá kellene tenni azt, hogy

milyen súlya és jelentősége van az egyház szolgálatának a társadalomban. Azt sem lenne mellékes átgondolni, hogy a múltban az egyházak milyen társadalmi szerepet töltek be és szolgálatuknak milyen jelentősége volt (még úgy is, hogy ingatlanaiknak többségét az akkori államrendszer használta és profitált belőle), s jelenleg is mivel gazdagítják az egyént és a társadalmat. Ha mindez mérlegre van téve, úgy gondolom meg lehet találni azt a finanszírozási modellt, amely még jobban függetleníti az egyházakat az államtól, s nem visszaveti azokat működésükben, hanem segíti” - tájékoztatta Fazekas László református püspök az egyházak állami támogatásával kapcsolatban.

Daniel Krajcer (SaS) kulturális és idegenforgalmi miniszter pár nappal korábban egy interjúban vetette fel egyik lehetséges elképzelését az egyházak finanszírozási modelljéről. A

tárcavezető elfogadhatónak tart egy olyan elképzelést is, amely szerint az egyházak nem a költségvetésből kapnának pénzt, hanem közvetlenül a hívektől, akik 19 százalékos személyi jövedelemadójuk egy százalékát fordíthatnák egyházuk támogatására. Krajcer elmondta azt is, hogy társadalmi vitát kellene indítani a témában és az alapján születhet majd döntés az egyházak finanszírozási modelljéről.

A katolikus egyház azonnal kifogásolta Krajcer nyilatkozatát, aki anélkül kezdett a kérdéssel beszélni, hogy előtte az egyházakkal egyeztetett volna. Pavol Frankl, a Szlovákiai Zsidó Hitközségek Központi Szövetségének végrehajtó elnöke szerint ők sincsenek az egyház és az állam különvállása ellen, de anyagi háttér biztosítása nélkül képtelenek lennének a jövőben ellátni feladataikat.

forrás: reformata.sk

Peti Sándor 80 éves

“Áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, akinek az Úr a bizodalma” Jer 17,7

Június 15-én töltötte be 80-ik életévét a hardicsai egyházközség ma már tiszteletbeli kurátora és szeretett testvérünk, Peti Sándor. Hosszú éveken át hűséggel és odaadódó figyelemmel végezte a gondnoki szolgálatot. Nemcsak templombajárása példaértékű, tapasztaltuk igei szolgálatát a gyülekezet különböző alkalmain, konfirmációkor, amikor buzdította az ifjakat a Istenhez, egyházhoz való hűségére; temetéseken, ahol a virrasztási és kántori szolgálattal a Krisztusi reménységre irányította a gyászolókat; határozott irányítását a presbiteri gyűléseken; és nem utolsósorban, a lelkipásztorához való szeretetteljes ragaszkodását.

Ez alkalomból a gyülekezet a templomban szeretne volna köszönteni a jubilánst, de sajnos a kurátor úr egészségügyi állapota ezt nem tette lehetővé. Ígyhát a lelkipásztor, két egykori presbiterrel együtt a jubilánst otthonában köszöntötték, sok erőt kívánva a testi gyengeségek hordozásához és köszönetet mondva az elvégzett egyházi munkáért.

Ezzel a nyilvános köszöntéssel szeretnénk újból kifejezni hálánkat azért a szolgálatért, amit a kurátor úr hitbéli buzgósággal értünk végzett, és reméljük, hogy még végezni fog.

Sok szeretettel: a Hardicsai-i gyülekezet.

Iff. Demes Tibor

A JÓ PÁSZTOR HÁZA adakozás

Névtelen adakozó, Nagyida 50,- €
Névtelen adakozó, Nagyida 50,- €
Névtelen adakozó, Nagyida 30,- €
jókai Jópásztor gyerekekhon 50,- €

Isten iránti hálával gondolunk azokra a testvérekre is,
akik különböző tárgyi adományokkal támogatják ügyünket.

Bankszámla számunk: **055 20 44 933 / 0900** SLSP, a.s., pob. Král. Chlmec

Címünk: Dobrý Pastier Pribeník n.o., Kostolná 216/3, 07651 Pribeník

Pozbán hamarosan megnyílik a Bibliai növény- és állatkert

A gyülekezet lelkipásztora, Tóth Árpád ötletéből olyan kert létesül, amelyben megtalálhatóak lesznek a Bibliában szereplő növények és állatok.

- Honnan is jött az az ötlet, hogy egy ilyen nem mindennapi terv valósuljon meg egy kis faluban Pozbán, a református egyházközség területén?

- Ennek több oka is van. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház az idei évet a misszió évének nyilvánította, ezért szerettünk volna valami olyasmit kialakítani, amivel meg lehetne szólítani az embereket. Pozbán elég sok turista megfordul, köszönhetően a környéken fellendülőben lévő falusi- és gyógyturizmusnak. Ha felkeresik a református templomunkat, akkor nem sok mindent tudunk mutatni a puszta falakon kívül. Az ilyen találkozókat szeretnénk missziói jellegűvé átalakítani olyan érdekességekkel, amelyek nemcsak elgondolkodtatják az embereket, hanem elindul bennünk egyfajta igény is a Biblia olvasására és az Isten dolgai iránti érdeklődésre. A másik szempont az volt, hogy a gyülekezetnek van egy kihasználatlan istállója. A fiatalok szerettek volna állatokat tenyészteni otthon, de a szüleik nem engedélyezték. Erre most lehetőségük adódik. Az sem mellékes, hogy mezőgazdasági középiskolát végeztem, így nem ismeretlen számomra sem az állattenyésztés, sem pedig a növénytermesztés. S végül részt veszek egy másoddiplomás képzésben és ez a projekttem.

- Mi minden kell ahhoz, hogy egy ilyen terv megvalósulhasson?

- A földterület adott. Pénzt így annak megvásárlására nem kellett fordítani. Az egyházközség presbitériumának viszont egyet kellett értenie a hatvan áras telek kertté való kialakításába. A növénykertet a parókia mögött található zártabb területen alakítottuk ki. Az istálló is adott volt. A növények és az állatok egy részét pedig ajándékba kapjuk.

- Mi készült már el eddig?

- Az állatkert ketrecét már kialakítottuk,

a drótháló viszont még hiányzik. Az állatokra ígéretet kaptunk. Ha elkészülünk a helyük kialakításával, már csak értük kell mennünk. A növénykerttel már előbbre vagyunk. Bizonyos növényeket, mint például a szintén ajándékba kapott izsópot, már a tavasz folyamán elültettük. Tervünk megvalósításához pályázatot nyújtottunk be a református egyház Közalapjához. A kért 165 eurós támogatást a kérelmeket elbíráló tanács jóváhagyása alapján már meg is kaptuk. Az innen kapott pénzt a szükséges drótháló megvásárlására fordítjuk.

- A Bibliában szereplő összes növény megtalálható lesz itt?

- Valamennyit bizonyára az éghajlat miatt nem lehet majd idetelepíteni. De szeretnénk például fügét vásárolni, ami bizonyos melegebb területeken Szlovákiában is megterem. Gránátalmát is tervezünk termesztetni. A datolyapálmáról viszont le kellett mondanunk. A növénykertben viszont találhatóunk majd olyan növényeket is, amit ugyan névről ismerünk, de egyáltalán nem tudjuk, hogyan néznek ki. Ilyen például a lencse vagy akár a mustár. Szeretnénk olívát, mirtuszt és a többi Bibliában található növényt is elültetni a kertünkben. Sajnos csak a kisebb méretűeket tudjuk a hidegtől is megóvni, a nagyobbakat télen üvegházban kellene elhelyezni, erre viszont nincs lehetőségünk. Így valószínűleg nem tudjuk majd megmutatni a Szentírásban fellelhető összes növényt.

- Mennyi növényt terveznek majd elültetni? Vagy ez függ a terület nagyságától is?

- Hatvan áras kertünk van, ha akarnánk, az egészet beültethetnénk. Ez nem is lenne gond. Nehezebb viszont megoldani a növényekkel való törődést. Ehhez mindenképpen összefogásra lesz szükség.

- A Biblia nagyon sokféle állatról tesz említést. Mindegyiket szemügyre lehet majd itt venni?

- Sajnos nem. Humorosan mondva: a teve és a szúnyog nagyságúak között

gondolkodunk. Korábban nekem is voltak állataim. Kisebb gyíkfélék, amelyekről a Szentírásban is lehet olvasni. A bőrzéken a vándorsáskához is könnyen hozzá lehet férni, bár az a melegebb éghajlatot szereti. Könnyebb beszerezni a madárféléket. A fűrj, a fogoly, a páva, a tyúk együtt is tartható a galambbal és nem is igényelnek sok törődést. A ketrecek kialakítása már folyamatban van. A legtöbb állatra ígéretet kaptunk, hogy nekünk ajándékozzák. Sőt, olyanokat is szánnak nekünk, amelyek ugyan nem tartoznak a bibliai állatok közé, á ha egy turista ellátogat hozzánk, akkor őt bizonyára más állatok is érdekelni fogják, főleg ha városi.

- Hogyan fognak gondoskodni az állatokról?

- Össznépi összefogás készül a faluban. Helyi vállalkozók, magánszemélyek, a helyi vadászszövetség, a presbitérium tagjai és a gyülekezeti tagok is ígéretet tettek arra, hogy megoldják az állatok takarmánnyal való ellátását és mindenben segítenek. A fiatalok is megígérték, hogy törődni fognak velük. Remélem ez így is lesz.

- Aki szeretne bibliai növényt és állatot felajánlani Önöknek, van-e erre lehetősége?

- Szívesen fogadjuk a felajánlásokat, főleg azért, mert aki meglátogat minket, saját szemével győződhet meg arról, hogy hol tartunk. Ha elkészül a Bibliai növény- és állatkert, akkor mindenkit szeretettel várunk Pozbára. Tervezünk interaktív hittan- és bibliaórákat is a gyerekek, de akár a felnőttek számára is. Ettől függetlenül egyedül, Bibliával a kézben is lehet majd bóklászni a kertünkben. Szeretnénk egy prospektust is kiadni, amelyen a magyar mellett

szlovákul, csehül és angol nyelven is olvashatóak lesznek az alapvető információk.

- Mikorra készül el a Bibliai növény- és állatkert?

- Olyan ez, mint a házépítés. Soha nem fejeződik be. Remélem lesz akarat, erő

és igyekezet ahhoz, hogy meg tudjuk valósítani ezt a tervünket. Őszig szeretnénk valamennyire elkészülni. Aztán majd jöhet a fejlesztés.

- Milyen összeget ölel fel a tervük megvalósítása?

- Ezt nehéz megmondani, hiszen sok

minden önkéntes alapon történik. Ha elkészül a Bibliai növény- és állatkert, akkor egy gyöngyszeme lehet a gyülekezetnek. Európában számolva több ezret is kitehet majd az adományozott állatok és növények értéke.

reformata.sk

VI. Templomkerti Napok Somorján

A helyi református gyülekezet a rendezvénysorozatot augusztus 27. és október 31. között szervezi meg. Zenei, színházi és képzőművészeti bemutatók mellett filmvetítés és előadások is színesítik a programot.

A rendezvénysorozat Mayer Éva képzőművész kiállítása nyitja meg Majer József zenész közreműködésével. Szeptember első hetében filmvetítési est és az ÉS Színház előadása várja a nézőket. A gyerekek zenés mesejátékot nézhetnek, szüleikkel családi foglalkozásokon vehettek részt és a felállított sátrakban kézművesek munkáival ismerkedhetnek meg. A reneszánsz ruhák és viseletek bemutatása után a vállalkozó kedvűek - a magyarországi Tabulatúra zenekar kíséretével - reneszánsz táncokat is tanulhatnak hivatásos táncosok segítségével.

A református templomban tartott vasárnapi istentiszteletet a tanév megáldásának szenteli a gyülekezet.

Az idén immár másodszor kerül sor a Családok hetére, amelynek keretében nyíltan, szakember segítségével lehet megbeszélni a családi problémákat. Szarka Miklós után most egy másik neves szakember látogat el Somorjára, hogy előadásokat tartson a témában. Pálhegyi Ferenc és felesége szeptember második hetében, minden este hét órai kezdettel osztja meg izgalmas gondolatait az érdeklődőkkel.

A hónap közepén Jankovics Marcell filmrendező tart könyvbemutatóval egybekötött történelmi előadást a gótikáról. A mozgóképnapjának estéjén díjnyertes animációs filmeket tekinthetnek meg a látogatók.

A műsorfolyamban helyet kap még Skuta Miklós zongoraestje, októberben pedig a Rév együttes lép fel.

A hónap 23-án, a budapesti forradalom évfordulóján érdekesnek ígérkező történelmi előadás eleveníti fel az 1956-os eseményeket, amely után a kommunista diktatúra rettegett karhatalmistáiról, az ávosokról szóló film vetítése zárja a programot.

Bővebb információ a www.srek.sk oldalon olvasható.

reformata.sk

Szentes

- missziós vasárnap

2010. július 25-én a szentesi gyülekezet látta vendégül a jókai Emmaus Polgári Társulás képviselőit, istentisztelet alkalmával.

Az igehirdetés szolgálatát a helyi lelkipásztor, Szopó Ferenc végezte, majd pedig ünnepi műsor vette kezdetét, a kistárkányi Calix énekkar, a kiscigéresi református kórus és a szentesi ifjúsági énekkar fellépésével.

Ezután a lelkipásztor szeretettel üdvözölte Andrassy Zsuzsannát, aki a missziós társulás vezetője. Ez alkalommal négy másik munkatársával érkezett a gyülekezetbe. Beszédében bemutatta a társulás munkáját, amely elsősorban a gyermekek és az ifjúság hitre jutását szolgálja. A gyermekmisszió egyik legismertebb működési területe a bibliai levelező tanfolyam és a különböző bibliai vetélkedők, amelyek célja, hogy gyermekek érdeklődését felébressze az Isten Igéje iránt.

Az istentisztelet után evangéliumi kiadványok szétosztására került sor, majd pedig a több gyülekezetből érkezett vendégek szeretetvendégségen vettek részt.

Ezért a szép alkalomért legyen Istené a dicsőség!

-gysz-

Felelős vagyok! És akkor...?(!)

„Maga az Úr megy előtted, ő lesz veled.
Nem hagy el téged, és nem marad el
tőled.”

(5Móz 31,8)

Felelős vagyok: Isten és ember iránt!
...egy másik ember iránt! ...magam,
tetteim, érzéseim iránt! Felelős vagyok
a hétköznapi, általános terveim és
rendkívüli tetteimért is!

Hogy miként alakulhat felelősség-
tudatunk akár tudatalattinkban, tudato-
san, nem várt vagy épp adott helyzetben,
és miként okulhatunk életünk vagy épp
mások tettei által, legyen előttünk
útjelzőként az „**Irgalmas samari-
tánus**” története, **Dr. Gyökössi Endre**
feldolgozásában:

„Egy samaritánus pedig, aki úton
volt, amikor odaérkezett hozzá és meg-
látta, megszánta; odament, olajat és bort
öntött sebeire, és bekötötte azokat. Aztán
feltette őt saját barmára, elvitte egy
fogadóba, és ápolta. Másnap elővett két
dénárt, odaadta a fogadónak, és azt
mondta neki: Viselj rá gondot, és ha va-
lamit még ráköltesz, amikor visszatérek,
megadom neked.” (Lk 10, 33-35)

Azon a Véres Úton nem járt volna
senki más, csak a kifosztó és a kifosztott?
Csak az önmagunkat megnyugtató,
önmagunkat védő és sajnáló emberek?

Azon a Véres Úton járt más is: egy
samaritánus. „Egy samaritánus pedig
- aki úton volt - hozzá érkezett és amikor
meglátta, könyörületesre indult.”

A történet egyetlen nem-zsidó
szereplője érkezik a tetthelyre. (...) Ha
Jézus korában egy zsidó nagyon meg
akart sérteni egy másik zsidót, azt vágta
a fejéhez: Te samaritánus! (...)

Hogy Jézus olyan példázatot mond,
amely meg is történt, s amely szóbe-
széd tárgya lehetett, abból gondolható,
hogy még az írástudónak sem jut eszébe
a legkézenfekvőbb ellenvetés: De
Mester! Ilyen samaritánus nincs! Amit
elmondasz, az képtelenség, ilyesmi
soha nem fordulhatna elő!

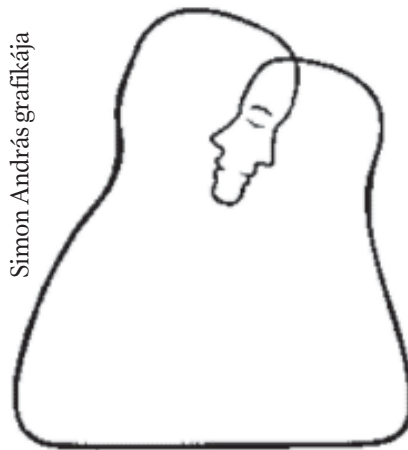
Nos, feltehető, hogy Jézus egyszer
emlékeztet erre a bizonyos samari-
tánusra, aki éppen áruját vihette
eladni Jerikóba; de amikor meglátta a
kifosztott, megsebesített és otthagytott
embert: „könyörületesre indult”.

Meglátta, amint a pap és a lévita is
meglátták a szenvedő ember szorult-
ságát. De a samaritánus nemcsak a
szorultságát, hanem a Rászorultságát is
meglátta. És ő, „könyörületesre indult”.

Csak itt említi meg Jézus a könyö-
rületesség indulatát. Pedig, minden
valószínűség szerint: a pap és a lévita is
felindulva, talán megrendülve és imákat
mormolva az áldozatért - ment tovább.
De az ő „megindulásukat” nem tartja
említésre méltónak Jézus, mert az *csak*
érzelem maradt.

(...) Abban, amit a samaritánus tesz
ellenségével - hiszen az a zsidó ember
ellensége volt! - nincs semmi szenti-
mentalizmus, semmi liturgikus, semmi
misztikus, sőt: vallásos - abban „csak”
szeretet van. (...)

A samaritánus úgy szeret, hogy -
szolgál. Ha egyszer, talán most ez
egyszer igazán megérténénk és
komolyan is vennénk, hogy a szeretet
csak szolgál formában és csak szolgálat
közben érvényes a Nagy Véres Úton -
csak így érvényes. (...)

Simon András grafikája

De mi történik tovább a jerikói Véres
Úton? Az történik, hogy amíg a samari-
tánus szolgál, közben egy *másik*
emberre lesz, az ellenségéé, a szenvedő
zsidó emberé. Ideje, ereje, olaja, bora,
fejkendője, állata, útja, útjának célja - a
másiké lesz. Percek alatt minden helyet
cserél nála és benne, és minden más
irányba fordul. Röviden: egész lényével
a másiké lesz.

És míg egy másik emberé lesz, ő is
más emberré válik. Már emberré, mint
csak tíz perccel, és egy útkanyarral
előbb volt. Felszabadul a tíz perccel
azelőtt még érvényes kötöttségei alól:
„Jerikóba kell érnem minél hamarabb!”
„Sietnem kell, Véres út ez!” „Jó üzletet
kell kötnöm, hogy rá ne fizessek, egy
óra múlva várnak rám.” „Ma este otthon
kell még lennem!” - és így tovább, és
így tovább.

De ezen túl, szinte robbanásszerűen

megszabadul egy megrögzött előítélet
alól is - hiszen egy ellenség, egy zsidó
fölé hajlik.

Míg szolgálata közben egy másik
emberé lesz - ő maga is más emberré
válk. Megszabadul régi önmagától.
Szabad ember lesz! (...)

Mi történik még akkor, abban az
órában a jerikói véres úton? Az az óra a
legnagyobb felfedezés órája is. Mert
lehet-e nagyobb felfedezése az
embernek, mint amikor felfedezi - a
másik embert?! Az ember-társat! Mert
senki sem lehet igazán ember - ember-
társ nélkül. Sőt, igazán önmagára sem
találhat, ha nem talál embertársára.
Hogyan is írja az őstörténet a férfi
magányán megkönyörülő Istenről:
„Nem jó (Nem jó!!) az embernek
egyedül lenni: szerzek neki segítő társat,
hozzáállót!” Hogyan is ír Michelangelo
a szerelmének: „Mikor egészen a tied
vagyok, akkor vagyok egészen az
enyém”. - Sokszor mondogattam, és
újra és újra mondom: lenni annyit jelent,
mint *kapcsolatban* lenni. - Élni pedig
annyit jelent, mint *együtt* élni. (...)

De történhet még ettől is több? Igen!
Ezen a földön minden elképzelhető.

Még az is, hogy azt a megmentett
zsidó embert végtelen szeretet és hála
töltötte el megmentője iránt. Annál is
inkább, mert látta, vérében fekvő is
láthatta az úton továbbmenő papját és
tanárát, hittestvéreit, honfitársait. Ezt
azért tudom elképzelni, mert felgyó-
gyulása után új érzéseinek mindenütt
hangot is adhatott. Valószínű, hogy ő
terjeszthette el a környéken esete hírét,
úgyannyira, hogy Jézus példázatnak
mondja el ugyanazon az úton ezt az
esetet.

A samaritánus szeretete tehát nem
csak lábra segítette ellenségét, nem csak
barmára, nem csak ágyára a vendég-
fogadóban, nem csak pénzhez és ápo-
láshoz, hanem *Szeretethez* is segítette.
Mert igazán szeretni csak az tud, akit
egyszer igazán szerettek.

Hogy a zsidó embert szeretethez, sőt
ellensége szeretetéhez juttatja a samari-
tánus, ez „több, mint humanizmus”.
Ez a mennyei többlet!

A samaritánus - humanizmusával
- életre segítette a zsidó embert. De
szeretetével: új, belülről megújuló
élethez, szeretni tudó élethez segíti
ellenségét.

Történhet-e még ennél is több? ...

Történhet. Aki embertársát szere-

tethez segíti – Isten közelébe is segíti őt. (...)

Történhet még ennél is több?

Ezt már nagyon csöndesen, szinte szorongva kérdezem.

Pedig történhet! Az történhet, hogy mindaz, ami akkor és ott történt, megtörténhet majd bárhol – általunk.

Újra és újra meg is történik!

Mennyei Édesatyánk!

Köszönjük Neked, hogy vittél, vittél

egy véres úton; és vittél, vittél a szeretet titkos útján, a szeretet történéseinek titkos útján, ahol valaki leszállt, lehajolt és szeretett; s mert valaki szolgává lett, alászállott, szolgálai formát vett fel – körülötte is minden megváltozott.

Urunk, add a megváltoztató szeretetnek ezt a cselekvését! Add, hogy ami azon a Véres Úton történt egyszer, az szüntelen történjék velem, bennem, általam, körülöttem! Hogy lássák az emberek a mi jó cselekedeteinket, és

dicsőítsenek Téged, mennyei Atyánk! Hadd lássanak Téged, a Te dicsőségedet felragyogni, még a mi szürke, nyomorult, bukdácsoló életünkön is!

Könyörögve kérek: cselekedj életem, életet adó, életre indító csodát velem. A Te Fiadért, Jézus Krisztusért kérek! Ámen.

(Dr. Gyökössy Endre: „Ezt cselekedd és élsz” – Kézfogás 4.)

Csoma Annamária

Tanulmányi kirándulás Istria – Kisebbségek Európában

Az Isztriai félsziget a történelem folyamán különböző országokhoz és birodalmakhoz tartozott. Római, bizánci, német és Habsburg, olasz és jugoszláv uralom alatt is állt. Jelenleg Horvátországhoz tartozik. A második világháborút követően Titó partizánjai nem bántak kesztyűs kézzel az itt élő őshonos olaszokkal. Mintegy 300.000 olasznak kellett elhagynia a félszigetet. Az embereket elűldözték, de itt maradtak építészeti emlékeik a római kortól kezdve. Pula – Póla római kori amfiteátruma, a csodálatos bizánci bazilika Porecban, vagy a 15. századból származó freskók Beram kápolnijában és a táj megkapó szépsége mind egy gazdag örökségről tesz bizonyosságot.

A Református Tanulmányi Központ 2011. május 25-31 között hétnapos tanulmányi utat szervez az Isztriai félszigetre.

A tanulmányi kirándulás részvételi díja 325 Euro amivel a szállás, utiköltség és reggeli – vacsora kiadásait fedezük.

Jelentkezni a 056 6282560, 0908 035 094 –es telefonszámokon, vagy a csoma@copusnet.net e-mail címen lehet.

Pazin, Moutecuccoli vár

A jelentkezés 100 Euro előleg befizetésével lesz számunkra kötelező érvényű.

További felvilágosítás a fenti telefonszámokon kapható.

Csoma László

Üzenet szülőknél és nagyszülőknél

Szeptemberben ismét megnyílnak az iskolák kapui, s református gyermekeink iskolában, gyülekezetben a hitoktatás alkalmai is megkezdődnek. Ahhoz, hogy gyermekeink ne csak egy tanórát látogassanak nagy szükség van a szülők és nagyszülők közös szolgálatára. Ezt a szolgálatot segítik ajánlott kiadványaink.

„Jézushoz jöjjetek” című kiadványunk azokat az imádságokat tartalmazza, amelyeket kisgyermekként, de a református keresztyénként is lelki épülésünket szolgálják. Mindemellett református hitvallásunk alaptételei, Arany ABC és hitvalló versek segítik a keresztyén élet mindennapjait. Áldott ajándék gyermekeknek és fiataloknak egyaránt és segít fiatal szülőket gyermekeikkel imádkozni

Ára 3,50 Euro

Bibliai történetek gyerekeknek

- a Biblia legfontosabb történeteit tartalmazza ez a kiadván. A gyerekekszámára nagyba segíti a történetek elsajátítását.

Ára 3,32 Euro

Te taníts engem

(hittankönyv 12 éven felülieknek)

Ára 1,66 Euro

Az első képes Bibliám

magyar és angol nyelven (8 éves korig)

Ára 6,- Euro

KIS KÁTÉ – konfirmációi előkészítéshez

Ára 1,- Euro

A kiadványokat megrendelhetik Szerkesztőségünk címén:

Református Lelkészi Hivatal,

076 74 Drahnov-Deregnyó 216

E-mail: csomalaszlo@centrum.sk

csoma@copusnet.net

Cs. L.

A Kárpát-medence Reformátussága

„Isten áldja meg ezt a kenyeret...”

- Ünnepi ökumenikus istentisztelet volt Budapesten

„Első királyunk tisztában volt vele, hogy tudatos döntése, amellyel a magyarságot integrálta az európai keresztyén népek közösségébe, következményekkel jár. Ezek a következmények jelentek meg az általa hozott törvényekben, a beilleszkedést és a megmaradást segítő döntésekben, egy nemzet közösségtudatának megszilárdításában” – fogalmazott Bölcskei Gusztáv református püspök a Magyarországi Református Egyház (MRE) Zsinatának lelkészi elnöke csütörtökön este Budapesten, az augusztus 20-i állami ünnep előestéjén tartott ökumenikus istentiszteleten.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) kápolnájában tartott istentiszteleten – mások mellett – részt vett Schmitt Pál köztársasági elnök, Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium vezetője, Szászfalvi László egyházügyi, civilügyi és nemzetiségi államtitkár, valamint Balog Zoltán társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár. A református egyházi vezetők közül a meghívottak között foglalt helyet Csúry István királyhágómelléki és Fazekas László felvidéki református püspökök, valamint Huszár Pál dunántúli főgondnok, a MRE Zsinatának világi elnöke, Fekete Vince felvidéki, Nagy Béla kárpátaljai és

Tőkéczi László dunamelléki főgondnokok.

„Az államalapítás mindannyiunk ünnepe, mert ősünk részt vettek annak eseménysorában, aztán ezer esztendőn keresztül őrizték, védték ennek az országnak a tisztességét, becsületét, megmaradását. Ezért Istennek adunk hálát együtt, ökumenikusan, keresztyén elkötelezettséggel, a nemzeti összetartozás és segítség jegyében” – fogalmazott Szabik Imre nyugalmazott evangélikus püspök az ünnepélyes bevonulás és a Lutheránia kamaragyűjtés szolgálata után. A MEÖT elnöke köszöntésében István király Imre fiához írt Intelmeit idézve arra hívta fel a figyelmet, hogy az országnak türelemre és elfogulatlan ítélkezésre van szüksége, és fontos a tisztesség és a hűség. „Az igazságosság felemeli a nemzetet, a bűn pedig gyalázatot hoz a népeknek” – idézte az Ószövetséget Szabik Imre.

Bölcskei Gusztáv református püspök igehirdetésében az Efézusi levél alapján (Ef 6,1-9) szólt arról, hogy az

államra a keresztyének „az emberi közösség szerveződésének nélkülözhetetlen eszközeként” tekintenek. A Zsinat lelkészi elnöke az állam meghatározásával kapcsolatban idézte Pál apostolt – „Isten szolgája ő a te javadra” – , s mint mondta, az államnak az a rendeltetése, hogy megakadályozza a „fejtelenséget”, vagyis az anarchiát, és tiszta és világos viszonylatokat teremtsen a társadalom különböző pontjai között. A püspök Isten áldását kérte az állami vezetőkre, hogy a „fejtelenségek mai formáit kordában tartásuk, és élhető kereteket biztosítsanak egész magyar népünk számára”.

Bölcskei Gusztáv prédikációjában felhívta a figyelmet arra, hogy az Efézusi levélben az apostol az emberi együttélés olyan kereteit említi, amelyekben kifejezésre jut a kölcsönös felelősség és a következményekkel járó emberi magatartás. Az apostol példaként említi a szülők és a gyermekek kapcsolatát. „A gyermekeknek szóló tanács az engedelmségre szóló felhívás, a szülőkhöz intézett intés pedig a gyermekek ingerlésének, bosszantásának az elkerülése. A gyermekeknek akkor lesz tartós, hosszú életük a földön, ha tisztelik szüleiket” – fogalmazott a püspök, majd hozzátette, hogy a tisztelet szó jelentése: „kezelj súlyának megfelelően”, vagyis el kell kerülni a korlátlan és kritikátlan tekintélytiszteletet, de a tapasztalatok és az összegyűjtött értékek megvető semmibevételét is. Mint mondta, Kálvin is ebben az értelemben tartotta fontosnak az engedelmséget. „A múltat végképp eltörölni pökhendi ideológiája és a minden változtatástól

rettegő, görcsös ragaszkodás mindig zsákutcába vitte az emberi társadalmat, s történelmünk mindkettőre szomorú és tragikus példákat mutat” – hangsúlyozta a Zsinat elnöke, és figyelmeztetett, hogy „jövője annak a társadalomnak van, amely gondolkodó engedelmességgel tekint a múltjára”.

Az apostol másik példája, a szolgálak és urak kapcsolata vonatkozásában Bölcskei Gusztáv szólt arról, hogy az apostol „nem tagadja, hogy léteznek különbségek a mindennapok világában ember és ember között, ugyanakkor nem engedi abszolút rangra emelni ezeket a különbözőségeket”. A püspök kiemelte, hogy a szolgálakra vonatkozó engedelmséget jogkövető magatartásnak hívhatjuk, amellyel olyan döntések következményeinek is alávetjük magunkat, amelyeket nem mi magunk hoztunk. „A döntéshozók felelőssége ugyanakkor abban van, hogy soha ne tévesszék szem elől azokat, akikről saját szavazataikkal döntenek” – fogalmazott Bölcskei püspök, majd hozzátette: „Kezeld súlyának megfelelően! Ez az apostoli intés érvényes a társadalom egész életét meghatározó döntések, törvények, alkotmány tekintetében is.”

Az igehirdetés és imádság után a szolgálát-

tevők áldást kértek a gyülekezetre és a kenyerekre. „Kérjük Isten áldását erre az új kenyérre, és egyben kérjük azt, hogy az ő gondviselő szeretete kísérjen és vezessen bennünket. Hiszen ahhoz, hogy legyen kenyerek, tisztességes és becsületes munkára, őszinte hálaadásra és Isten áldására van szükségünk. Ezért Isten áldja meg ezt a kenyeret, hazánkban minden kenyeret, hogy élhessünk békeségben, szeretetben és emberségben” – kért áldást Bölcskei Gusztáv püspök. Az istentisztelet után a megszentelt kenyereket a gyülekezet tagjainak osztották, az összegyűlt perselypénzt pedig a MEÖT az árvízkárosultak javára ajánlotta fel. Az ökumenikus ünnepi istentiszteleten szolgálattevőként részt vett továbbá Márkus Mihály ny. református püspök, Paskai László katolikus bíboros, Ittész János evangélikus püspök, Csernák István metodista szuperintendens, Mészáros Kálmán baptista egyházelnök, Kalota József ortodox érseki vikárius, Kocsis Fülöp görög katolikus püspök és Denis Moss anglikán kanonok.

T. Németh László (forrás: reformatus.hu)

SÁROSBAN ÉS SZEPESSÉGBEN JÁRTUNK

Toporc fájdalmasan lehangelő látványát követően Podolínban álltunk meg, hogy a valamikori virágzó város jelen, nem éppen virágzásról tanúskodó jelenét lássuk. Pedig ez a város valamikor nevezetes volt az 1642-ben alapított piarista gimnáziumáról, ahol Krúdy Gyula is tanult. A valamikori iskola falán ezt kétnyelvű emléktábla hirdeti. II. Rákóczi Ferenc bécsúj helyi szökését követően egy ideig az iskola falai között rejtőzködött. Érdekességként érdemes megemlíteni, hogy itt tanult Kalmár Pál is, aki Seress Rezső világlágerének a „Szomorú vasárnapnak” első előadója volt. E szepességi városból sem hiányzik a nagyszerű gótikus plébánia templom az elmaradhatatlan reneszánsz harangtoronnyal. Utunkat Ó-lubló felé folytatjuk, ahol a Poprád folyó egyedi völgyét Ólubló és a város fölötti vár uralja. Szlovákia és Lengyelország története több fontos fejezetének színhelye. A vár a lengyel zálog éveiben, 1412-1772 között, a területet kormányzó lengyel szarosták székhelye volt. A vár, melynek felújításán folyamatosan dolgoznak sok neves vendéget fogadott, igaz nem mindig egyforma vendéglátással. 1412-ben Zsigmond itt kötötte azt a szerződést, amelyben 13 szepesi várossal együtt Lublót is elzálogosította a lengyeleknek, akik innen kormányozták a városokat. Ezt a kereskedelem és a kézművesség fellendülése követte. 1433-ban azonban a husziták foglalták el. 1553-ban a vár leégett, a tűzvész áldozata lett az akkori kormányzó, valamint a levéltár is de újjáépítették. 1655 és 1661 között a várban őrizték a lengyel koronázási ékszereket. 1710-ben súlyos pestisjárvány pusztított, ezután elpusztult lakossága helyére szlovákokat telepítettek. Az Ólubló várban raboskodott Benyovszky Móric 1768-ban. A város 1772-ben került vissza Magyarországhoz. A várban 19. századból származó magyar nyelvű sírkövek találhatók, valamint a vár kápolnájában a Mária család egyik tagjának szépen díszített 18.

századi templomi padja.

A várhegy megmászását követően kellemes környezetben tarthattunk ebédszünetet. Utunkat a Poprád folyó mentén folytattuk elhaladva Palocsa –Plavec vára alatt. A várat a 13. század második felében építtette Szepesi Detre fia Arnold a Sváby család őse a Kassa-Eperjesi út, valamint a Tarca és a Poprád völgyének ellenőrzésére. A vár alatt az úton vámot is szedtek. A mai lengyel-szlovák határ mentén fekvő falvak máig használatban levő gerendából épült házai hívják fel magukra az utazó ember figyelmét. Már késő délután van amikor Bártfára érünk. A vacsorát követően még rövid városnézésre is van idő, hogy a következő napon majd részletesebben ismerkedhessünk e gyönyörű város és környéke nevezetességeivel.

Folytatás a következő számban
Cs. L.

Több mint hatvanezer eurós építkezési támogatás református gyülekezeteknek

A Szlovákiai Református Keresztén Egyház elmúlt évben alapított Közalap építkezési keretének a jóvoltából a pályázó huszonnyolc református gyülekezet között több mint hatvankétezer eurót osztott ki.

A Közalap építkezési keretéhez, amelynek összegéből tavaly decemberben a zsinat által elfogadott törvény szerint egyházi épületek felújítására, épület vagy épületrészek megvételére, illetve egyházi célokat szolgáló létesítmények építésére kérhető támogatás, 28 gyülekezet nyújtott be célirányos pályázatot. Az igényelt 213 710 eurós összegből 62 490 eurót javasolt kifizetésre a kilenc egyházmegye egy-egy küldöttjéből összeállt kuratórium. Az ő javaslatuk alapján döntött a Zsinati Tanács a támogatások nagyságáról és annak odaítéléséről.

A Közalap építési keretéből a 2010-es évben 22 pályázatot javasolt pénzügyi támogatásra a kuratórium. A legnagyobb összeget, mintegy 8 750

eurót Alistál kapta a több mint tíz éve épülő egyházi alapiskolája új épületének a mielőbbi befejezésére. Az első csoportban kiemelten kezelt kérelmek közé sorolták a zsigárdi parókiának a felújítását is. Az egyházköztség tervéhez nyolcezer euróval járult hozzá az építkezési keret. Ilyen nagy összeget – a két említett egyházközségen kívül – egyik pályázó sem kapott. A Zsinati Tanács a kuratórium javaslata alapján négy-négy ezer eurót hagyott jóvá a

hontfűzesgyarmati és a serkei gyülekezet számára. Az előbbi a templom, az utóbbi a templomtorony felújítására kért támogatást. A gömörligetieknek háromezer eurót szántak a templomuk homlokzatának a megújítására. Hasonló

összeget kaptak a csarnahói, a szirénfalvai, a zahari és a beszteri gyülekezetek szintén a templomon tervezendő felújítási munkálatokra.

A második csoportba sorolt pályázatok közül a legnagyobb, négyezer eurós összegű támogatást a bátorkeszi gyülekezet kapta az egykori református iskola felújítására. A tervek szerint az épület a FIRESZ gyermek- és ifjúsági központjaként szolgál majd.

A 2010. január elsején a zsinat jóváhagyásával életbe lépett Közalap bevételeit az egyházközségek, az egyházmegyék és az Egyetemes Egyház járulékaik, adományok és támogatások, a Közalap alaptőkéjének felhasználásából származó jövedelmek teszik ki

Az építkezési keretéből az az egyházközség kérhet támogatást, akinek semmilyen tartozása sincs a Közalappal szemben.

Reformata

Meddig hiszünk?

Mesészerű dolgokat ígérnek nekünk mindennapi életünkben. Bemutatnak mindenféle szépet, és mi, mint a gyerekek, azonnal elhiszük a gyönyörű meséket. De maradt-e még olyan, amiben hinnünk érdemes? Rá kell jönnünk, hogy valójában nem is hiszünk, hanem a vágyainkat kergetjük. Ravasz emberek manipulálnak és vesznek rá minket olyan dolgok vásárlására, viselésére, fogyasztására, választására, megvételére, amire nincs is szükségünk. Vakon megbízunk agyafúrt hazugságokban és izléselesen becsomagolt, hamis ígéretekben.

Elhittük, hogy azok, akik kisajátítják a hatalmat, majd másnak is adnak belőle. Elhittük, hogy a tanácsadók jobban tudják, mint mi, hogy mi kell nekünk. Elhittük, hogy a járt utat a járatlanért el kell hagynunk. Elhittük, hogy oda kell gravitálnunk, ahol nincs ránk szükség, és ahol nem akarnak minket. Ahol nem mi kellünk, csak a helyünk, vagyonunk, becsületünk és olcsó munkaerőnk. No meg

„politikusaink” szavazatai. Elhittük, hogy akik koldus módjára érkeztek, csak excentrikus milliomosok. Elhittük, hogy azok, akik eddig idiotának látszottak, csak szórakozott professzorok.

Elhiszük, hogy szeretnek minket olyan emberek, akik saját magukon kívül még soha senkit nem szerettek, és csak a bizalmunkba akarnak férközni. Elhiszük, hogy vigyázni fognak ránk olyanok, akik soha semmivel nem törődtek. Elhittettük velünk, hogy csak rohamrendőrség tarthatja fenn a demokráciát, és a bűnözők megbánása a közbiztonságot. El akarták hitetni, hogy a kisebbségeknek nemcsak mindent szabad, de több joguk is van, mint a többségnek. Elhittettük, ha tehetetlen jelöltek közül kell is választani, az nem színház, hanem szabad választás. Hiszünk azoknak, akik olyat ígérnek, ami már a kezdetben kivihetetlennek tűnik. Elhittük, hogy az „eszi, nem eszi, nem kap mást” felér a legjobb brüsszeli étterem étlapjával. Elhittük, hogy nincs más válasz-

tás, csak a behódolás vagy a disszidálás.

Elhiszük, hogy ami rövid távon a bukásunkat okozza, az hosszú távon megtérülhet. Elhiszük, hogy a modern ember csak pártokban hihet, mert azok nagyobb és több csodára képesek, mint Isten. Elhiszük, hogy ami a médiában megjelenik, az mind igaz, és mint ilyen, a mi véleményünk is kell hogy legyen. Úgy gondoljuk, állandóan nézni, hallgatni kell valamit, mert abból információ származik, nem agymosás. Elhiszük, hogy csordában sérthetetlenek vagyunk, jobban reprezentálnak minket. Elhiszük, hogy követni jobb, haladóbb, modernebb és hasznosabb, mint a saját magunk útját járni.

Elhiszük, hogy nincs közös hazánk, történelmünk és kultúránk. Mert minden, ami van, az mások ajándéka, és olyan megtiszteltetés, amiért fel kell állnunk, és átadnunk a helyünket. Elhittettük velünk, hogy ami izléstelen és undorító, az modern művészet. Elhittettük, hogy ami erkölcstelen, rothadt és bűnös, az tudat-

alatti szükségünk és vágyunk. Elhittük, hogy iskola és tanulás helyett vagánysággal meg tudjuk oldani az életünket. Hogy emberi érzések helyett kábítószere van szükségünk. Hogy régi értékeink csak egy halom szemét, de az idegen ócskaságok felbecsülhetetlenek. Hogy a hanyag, lusta, hangoskodó viselkedés a menő. Elhitettük, hogy a másokon való testi, lelki kegyetlenkedés és kihasználás nem szadizmus, hanem vezetői rátermettség jele, s ha be akarsz kerülni a körbe, neked is ebben kell hinned, neked is így kell viselkedned. Ha úgy nézel ki, mint egy csavargó, aki a börtönből szabadult húsz év után, s tetoválásod van, kopaszra borotváltad a fejed, és karika van az orrodban, füledben, köldöködben, akkor szexi vagy.

Meddig hiszünk még a hazugságokban? Meddig ámitjuk magunkat? Próbáljunk meg tisztán gondolkodni és cselekedni! Hogy végre ne mások mondják meg nekünk, mit kell tenni, mint egy rabszolgának vagy egy ócska gépembernek...

*Pákh Imre
beküldte Dr. Kocsis Attila*

Készül a

SZERETETNAPTÁR 2011

Kezdődik a Szeretetnaptár szerkesztése. Szeretettel hívjuk fel a lelkipásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját. A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a **csoma@copusnet.net**, vagy postai címére küldhetik.

Előre is köszönjük segítségüket.

Csoma László

Nőszövetségi előadás Lorántffy Zsuzsannáról

Fülöp Angéla, iskei lelkipásztornő, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Nőszövetségének országos elnöke előadás-sorozatának újabb darabját halhatta 2010. július 8-án a párkányi gyülekezet a helyi nőszövetség programja keretében. A nagytiszteletű asszony híres református nők életét bemutató sorozatában ezúttal Lorántffy Zsuzsanna munkásságával ismerkedhettünk meg.

Az előadás során Lorántffy Zsuzsanna kivételes életútjának főbb momentumairól halhattunk, így például házasságáról I. Rákóczy György erdélyi fejedelemmel, kivételes kezdeményező-készségéről, amely megalapozta a kulturális életet és az oktatást Sárospatakon. Egy olyan példával szembesülhettünk, ami mai világunkban is követendő: miként tudja egy asszony házastársával együtt vagyoni jó célra fordítani, és Isten igéjét szem

előtt tartva munkálkodni. Bibliaolvasó volta, a Sárospataki Kollégiumért végzett munkája, alázata mind olyan vonások, amelyekből évszázadok távlatából is tanulhatunk.

Különleges helyet foglalt el az előadásban az a Lorántffy Zsuzsanna által kezdeményezett és részvételével működő kézimunka kör. Munkáiknak egy része a mai napig fennmaradt, melyet a Sárospataki Református Kollégium Múzeuma őriz. A kör olyan úriasszonyokból állt, akik hónapokig, néha évekig alkották meg hímzett terítőiket. Az így elkészült kézimunkák motívumai a későbbi népművészeti alkotásokban is megjelentek. Egy olyan több száz éves terítő is bemutatásra került, amely ezen kör motívum-világát használta fel, és jelenleg az iskei gyülekezet tulajdonát képezi. Emellett e határmenti gyülekezet egy olyan alkalmáról tekintettünk meg képeket, amely során

kiállították a gyülekezeti tagok által készített és birtokolt kézimunkákat, s örömmel vették tudomásul, hogy mennyi régi és értékes munkát őrizgetnek.

Fülöp Angéla előadásával egy református női példakép életének megismerésével gazdagodhattunk, emellett felhívta a figyelmet azokra az értékekre, amelyet a régi kézimunkák jelentenek, s bizonyára a legtöbb gyülekezet illetve az egyháztagok többsége őriz.

Reménykedve várjuk a sorozat következő darabját, a nagytiszteletű asszony életére pedig Isten gazdag áldását kérjük, és kívánjuk, hogy munkáját továbbra is ilyen odaadással tudja végezni, s előadásai minél több gyülekezethez eljussanak!

Válent Viktória

Pál Troászban – Eutikhos esete

(ApCsel 16)

Kedves olvasóink! Isten kegyelméből folytatjuk Pál apostol történetét egy különleges esettel, melynek közepontjában nem csak Pál áll, hanem egy gyerek, egy fiatal fiú, akit Eutikhosnak hívtak. Arról már volt szó, hogy Pál missziói utakon vett részt, melyeknek az volt a céljuk, hogy minél több emberhez eljusson a Krisztusról szóló örömhír. Nos, az egyik ilyen úton állt meg Pál egy Troász nevű városban. Ahogy mindenhol, ahol csak megfordult, itt is Krisztus evangéliumát hirdette azoknak, akik hajlandóak voltak meghallgatni őt. Itt is gyülekezet alakult, akik szerették hallgatni Pál prédikációit.

Azonban Pál nem maradt sokáig egy helyen, és így eljött annak is az ideje, hogy elbúcsúzzon a troászi testvérektől. Pál ottlétének az utolsó estéjét egy rendhagyóan hosszú istentisztelettel töltötték a troászi keresztyének. Az ige azt mondja, hogy egészen éjfélig hallgatták Pál szavait. Az istentisztelet azonban egy rendkívüli esemény szakította félbe. Hiába volt a szobában sok lámpás, sok világítás, egy Eutikhos nevű fiatal ember elaludt, és kiesett az ablakból. Mindenki kirohant a terebről gondolván, hogy a fiú biztosan meghalt. Nagyon szomorú volt mindenki egészen addig, amíg meg nem jelent az utcán Pál. Azt mondta a gyülekezet tagjainak, hogy ne zajongjanak, mert a lelke benne van és még meg fog gyógyulni. Ezek után visszamentek a szobába, ahol az istentiszteletet tartották, és Isten csodájának révén ott volt Eutikhos is.

Most, hogy nem kellett iskolába járnotok, és nem kellett sok mindent a fejetekbe vésetek, megtanulnotok, veszem magamnak a bátorságot, és adok nektek én egy kis gondolkodni valót. Olyan gondolatot szeretnék kiemelni a mai történetből, melyeken jó elgondolkodni nem csak ilyenkor a szünidő végén, de úgy egész életünkben.

A történetben azt olvashatjuk, hogy az istentisztelet elhúzódott. Éjfélig, sőt tovább is eltartott ez az istentisztelet. Ami pedig a legsodálatosabb, senki sem akart haza menni. Mindenki feszülten és érdeklődéssel hallgatta Pálnak a szavait. Még az a fiú is, aki közben elaludt. Biztosan érezte, hogy fáradt, de nem indult el hazafelé, hanem az ablakhoz húzódott, és onnan hallgatta Pál szavait. Esze ágában sem volt hazamenni.

Mekkora különbség van közöttünk, és mondjuk e között az Eutikhos gyerek között! Mennyire nehezünkre esik sokszor elindulni a templomba, pedig nem

kell éjfélig ott lennünk. Egy szűk óra az istentiszteletünk, mégis olyan nehéz végig ülni. Gondolkodjatok el azon, hogy vajon tényleg ennyivel jobb volt Eutikhos, mint mi? Tényleg olyan nehéz dolog Istennel tölteni hetente egy, vagy két órát? Nekem az a véleményem, hogy csak túlzottan kényelmesek vagyunk. Pedig a mi templomainkban is ugyan azt az örömhírt hirdetjük, mint amit Pál vitt el magával Troászba. Nem kellene egy kicsit nagyobb örömmel járnunk az istentiszteletre? Gondolkodjatok el ezen, és mutassátok meg az Istennek, mekkora örömmel hallgátjátok ti is az evangéliumot.

Lassan Pál apostol történetének a végéhez érünk. Éppen ezért kérek benneteket, rajzoljátok le azokat az eseményeket az ő életéből, melyek a leginkább tetszettek nektek. A legszebb rajzok megjelennek a Református Újságban, és természetesen a rajz készítőit meg is jutalmazzuk.

Kraus Viktor

